

Kilátszom

*Mezőkhöz kéne hazajárnom
Nézem miféle puszta az —
Anyám tipródik süllyedt házon
sírja fölötti sárt dagaszt*

*Ha szíromhullatón virágzom
testem fehérje hull havaz
Majd minden évszaktól kilátszom
se nyár nem főd be se tavasz*

Sötétedésem

*Érzem lassan befejeződik
szívem horgadása a földig
szemem kivirágzása az égen
fölfénylésem sötétedésem*

*Amire nőttem nem lett könnyebb
— lehet erős még aki görnyed! —
Boldogulni lennék boldog
mind nehezebbel amit hordok*

Kerítéseim

1

*Kereteikben becsukódnak
szobámban a festmények
Színek virágaiból
már csak a gubókat látom
Látomásaimat bemeszelték
a tűzfalakon
Rétek illata elhervadt anyámon
Születésem jelkép*

*Versekkel kerítéseket írok
magam köré
Bár mezőket utakat akartam!
Szabadulásom ködöké
Rabláncom kinőtt rajtam*

*Testrészem!
Ha levernék — fájna
Befalazom örökre magam
ebbe a kis hazába*

2

*Szelídségemet tartom féken
(veszett fenevadat)
Emésszen saját éhességem
Méltó e feladat*

*Szelídségem dühös pórázon
morog csikorog
Még tartani próbálom
de nem használ
se szó se bot*

*Lábhoz szelindek! Kutyahűség
coki a neved
A konc magad vagy
s hogy húsd haraphasd
fogalmazz kérvényeket*

SÁRÁNDI JÓZSEF

Ellen-korszak

*Kihevertem a tudat ellenkalandjait.
Képzelt vándorlások, nők után
igazi kalandokra vágyom, mert a test,
s a munka öröme nem ünnep,
eufória csupán távlattalan.*